

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 38. Den 18de Septbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Confereptsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Forordning

for Kongerigerne Danmark og Norge, angaaende
Toldafgifternes Erlæggelse i Sølv.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt.
Da Vi finde fornødent under nærværende Omstæn-
digheder at tillægge Vore Financer en sikker Indtægt
i rede Sølv, og Vi ville, at dette skal udføres paa
den for Vore Kjære Undersaattere mindst bebyrdende
Maade, hvilket lettest og billigst kan skee fornemmes
ligen ved de Afgifter, som hidtore fra Handelsfor-
bindelse med Fremmede, saa er det Vi allernaadigst
befale.

I. Sels.

I.

Følgende Afgifter skulle i Vore Kongeriger Danmark og Norge erlægges i rede Sølv eller Sølvvaluta efter vedseiede Tabel: a) Indførselstolden for alle fremmede til Indførsel almindeligen tilladelige Varer. b) Udførselstolden for alle til Udførsel til fremmed Sted eller Hertugdømmene tilladelige Varer. c) Mellemrigstolden for Varer fra Hertugdømmene, for saavidt den ikke er indbraget under Indførsels-Consumptionen. d) Den Afgift, som efter §. 68 i Forordningen om Tolden skal under visse Omstændigheder svares, for at maatte tage Varer paa Creditoplag. e) Den under 1ste Octbr. 1802 paabudne Extraafgift af Varer, som søværts indføres eller udføres med de deraf flydende Forhøielser, for saavidt denne Afgift ikke er ophævet ved Forordningen af 23 Julii 1811. f) Transittolden, saaledes som denne Afgift nu for Tiden er bestemt i Rigsbankpenge. g) Transit-Oplæggelsesafgiften efter §§. 62 og 365 i Toldforordningen. h) Lastpenge efter den Beregningsmaade, som nu for Tiden finder Sted.

II.

For efter Omstændighederne at lette disse Afgifter saa meget mueligt, ville Vi allernaadigst a) at alle senere end Tarifen af 1ste Febr. 1797 paa Indførselstolden, Udførselstolden og paa den her under I. Littr. c. anførte Mellemrigstold paabudne almindelige Forhøielser, nemlig Tillægsafgiften efter Forordningen af 21 Oct. 1803 og 6 Junii 1806, samt

Forhøielsesafgiften efter Forordningen af 11 Novbr. 1809 og 17 Febr. 1810 skulle bortfalde; ligeledes skal den paa adskillige raae Materialier og Fornødens hedsvarer under 7 April 1812 fastsatte høiere Told nedstattes til det; den ved Tarifen af 1ste Febr. 1797 var bestemt til. Tariferne af 1ste Febr. 1797 for Indførselstolden og Udførselstolden med senere Forandringer og specielle Tillæg i Placaterne af 30 Decbr. 1797, 31 Dec. 1798, 27 Jan. 1800, 17 Jan. 1801, 31 Marts 1802, 22 Dec. 1803, 30 Jan. og 24 Dec. 1805, 17 Mai 1810 og 5 April d. A., blive saaledes den Regel, hvorefter Indførselstolden, samt den dertil svarende Mellemrigstold og Udførselstolden skal beregnes med et Tillæg af 60 Procent, saaledes at for hver 1 Rdlr. D. C. bliver at beregne og erlægge $1\frac{1}{2}$ Rigsbankdaler i rede Sølv eller Sølvvaluta efter Tabellen. Fra denne almindelige Regel undtages: Bestemmelsen af Udførselstolden for Heste og Dvæg efter 2den Afdeling Litr. d. i Forordningen af 23 Julii 1811 skal fremdeles vedblive, saaledes at 2 Rbdlr. i Sølv erlægges for hver Specie. Colonialvarer, som ved Forordningen af 27 Dec. 1810, 19 April 1811 og Placat af 10 Junii 1812 ere tarifferede, skulle, for saavidt de ikke ere benævnte i Placaten af 5te April d. A., naar de indkomme som condemneret og confiskeret Gods, fortoldes efter Vornærmere allerhøieste Bestemmelse i de forekommende Tilfælde. Til ydermere Lettelse som Opmuntring for Productionen, maa Udførselstolden for Gærkøber

indtil videre beregnes uden Tillæg af 60 Procent med 1 Rbdlr. i Sølv for hver Rbdlr. i D. C. End videre maae Indførselstolden paa Kornvarer og Fødevarer i Bort Rige Norge erlægges efter den nærværende Beregning med Repræsentativer efter Rigsbankens Cours. Tolden af eensfarvet Steentoi efter Placaten af 18de Juni 1812 nedsættes til 4 Rbdlr. 16 S. i Sølv pr. 100 Pd. Tolden af tyrkisk eller marmoreret Papir efter Placaten af 13de Marts d. A. nedsættes til 88 Rbskl. Sølv pr. Lpd. b) Den Afgift, som efter §. 62 og 265 i Toldforordningen svares for Dplæggelsen af Transitgods, maa fremdeles og indtil videre være nedsat til det Halve. c) Lastpenge for Farten mellem Danmark og Norge samt Norge og Hertugdømmene nedsættes til at være lige med Lastpengene for anden indenrigs eller mellemrigs Fart. Til samme Afgift nedsættes Lastpenge for fremmede Skibe, som til Norge indføre Kornvarer eller Fødevarer indtil $\frac{2}{3}$ af deres Drægtighed.

I øvrigt har denne Anordning ingen Foranbring i de gjeldende Indførsels- eller Udførselsforbud til Folge.

Hvorefter Alle og Enhver kunne vide sig at rette. Givet paa Bort Slot Frederiksberg, den 8 Sept. 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Moltke.

Oldenburg. Stoud. Schleyer.

Thonning.

T a b e l,

som viser hvilke Betalingsmidler der ved Toldstæderne
i Danmark og Norge maa antages som rebe Sølv
eller Solvvaluta.

Guldmønter.

Hollandske eller danske Speciesducater a 2 Species
for 4 Rbdlr. i Sølv.

Danske Courantducater	=	3 — 20 Rbfl.
Preussiske Frederichsd'or	=	} 7 — —
Sachsiske Augustd'or	=	
Hannoverske Georgsd'or	=	
Spaniske Doubloner paa 2 Escudos		
Franske 40 Franks Stkr.	=	14 — —
— 20 Dito	=	7 — —
— Schild Louisd'or	=	8 — 48 —
Engelske Guineer	=	8 — 84 —
Nordamerikanske Dorne hele	=	18 — 48 —

Sølv mønter.

Danske og svenske Species, a 1 Sp. for 2 Rbdlr. i Sølv.

$\frac{1}{2}$ Specie Stk.	=	1 — —
$\frac{2}{3}$ Dito	=	1 — 32 Rbfl.
$\frac{1}{3}$ Dito	=	— 64 —
$\frac{1}{6}$ Dito	=	— 32 —

5 Styb. og $2\frac{1}{2}$ Styb. Slesv. Holst.

Courant 60 Styb. til 1 Spec. eller 2 — —

15 fl., 10 fl. og 8 fl. Stkr. Danst

Courant, 120 Stkr. for 2 — —

8 fl. enkelte = — 13 Rbfl.

Rigs-

Rigsorter, 5 Stkr. a 1 Specie	2 Rbdlr. —
Rigsorter, enkelte	— 38 Rbfl.
Markstykker, 1 Stk.	— 16 —
Spaniske Piaſtre, 1 Stk.	1 — 84 —

Sølv Skillemønt, hvoraf ikke tages mere
end 1 Rbdlr. ad Gangen.

4 Skillingen	eller 4 Rbfl. i Sølv.
2 Dito	2 — —
1 Dito	1 — —

Berler paa rede Valuta, trukne paa Indenlandske eller
Fremmede, kſtne under viſſe Omſtændigheder og
under vedbørlig Sikkerhed modtages ſom Betaling.

Slutningen af Instructionen, hvorefter det
Kongelige mediciniſke-chirurgiſke Sundheds Colle-
gium i Reſidentſtaben Kjøbenhavn ſig allerun-
derdanigſt have at rette og forholde.

(See No. 36.)

B) Om Collegiets Pligter og Forhandlinger.

§ 19. Collegiet har at vaage over, at de nu
for Tiden gjeldende Love for Medicinalvæſenet i Vore
Riger Danmark og Norge, eller de, ſom herefter
maatte worde udgivne, iagttages og overholdes. Fin-
der det Anledning til at gjøre Forſlag til nogen For-
andring i Samme, bør ſaadant Forſlag tilſtilles Dø-
danſke Cancellie, for herigjennem at blive Os allerun-
derdanigſt foredraget. Skulle Tilfælde indtræffe, hvori
over,

overordentlige Foranstaltninger strax maatte behøves, da har Sundheds-Collegiet at anmærke Saadant for vedkommende Oversørighed, paa det at, hvad der med Hensyn til Omstændighederne agtes fornødent, ufortøvet kan worde iværksat, hvorefter Sagen indberettes til Bort Danffe Cancellie. Men alle Sager, der angaae Veterinairvæsenet eller Dvægsyge, blive som hidtil uden for Sundhedscollegiets Virkefreds.

§. 20. Alle practiserende Læger i Danmark, saavel Medici som Chirurgi, civile og militaire af begge Etater, samt alle Apothekere, Giordemødre og andre til Medicinalvæsenet henhørende Personer, staae under Sundhedscollegiet sammesteds, forsaavidt deres Embede, Forretninger og Pligter angaaer, og bør rette sig efter alt, hvad dem i saa Henseende af Collegiet bliver paalagt, ligesom og dette Collegium bør have Tilsyn med, at enhver især af bemeldte Personer opfylde de dem paalagte Pligter.

§. 21. Finde Physici og Stabslægerne i begge militaire Etater nogen veebliffelig Foranstaltning nødvendig, da ere de bemyndigede til at træffe saadanne, og at foreskrive deres Undergivne de fornødne Forholdsregler; dog maa Saadant stee paa eget Ansøg og Tilsvær, og bør ommeldte Overlæger snarest mueligt indberette saadant til Collegiet.

§. 22. Finder Collegiet, at nogen af det Personale, som i Følge §. 20. staaer under dets Tilsyn, enten er forsømmelig eller viser anden urigtig Adfærd

i sit

i sit Kalb, eller ei iagttager de almindelige Medicinal-love, bør det alvorlig erindre Vedkommende derom. Skulde en saadan Grindring ei have den tilsigtede Virkning, og Omstændighederne ere paatrængende, da skal Collegiet være bemyndiget til, igjennem vedkommende Dyrigheder eller Foresatte indtil videre, at forbyde saadanne Udøvelsen af deres Kalbs Forretninger og bør det forsaadue strax indberettes til Bort Danske Cancellie.

§. 23. Det paaligger Sundhedscollegiet at have Tilsyn med alle faste Sygehuse eller Hospitaller for Syge, for saavidt i disse Stiftelser Sundhedspleien og den offentlig Sikkerhed angaaer, som og med de interemistiske Anstalter til Sygepleie og med andre offentlige Indretninger, hvor flere Menneſker holdes samledes, saasom Zugthuuse, Fængsler, Pleieanstalter og deslige, forsaavidt angaaer Omſorg for de Personers Helbreds Vedligeholdelse, der paa saadanne Steder indtages. I den Anledning bør det lade sig underrette af vedkommende Læger, naar nogen Forandring eller Forbedring i bemeldte Henseende maatte ansees nødvendig. Ligeledes bør Sundhedscollegiet underrettes om, naar nogen offentlig Indretning af ovennævnte Slags fra nye af skal iværksættes, og dets Betænkning indentes, forsaavidt Spørgsmaal kunde være om Indretningens Organisation med Hensyn til Omſorgen for de Personers Helbred, som der skulde modtages. Ligeledes maa Vedkommende i Tilfælde,

naar

naar Fabrikker skulle anlægges, der ere af den Beskaffenhed, at de Materier, som i Samme forarbeides, ved skadelige Uddunstninger o. s. v. kunde blive farlige for de i Nærheden boende Menneffers Helbred, og derfor udkræve Forsigtigheder ved Anlæggets Udførelse, henvende sig til Sundhedscollegiet for at erholde Sammes Betænkning om Anlægget.

§. 24. Collegiet skal være fortrinligen opmærksom paa Apothekervæsenet i Danmark og saavel vaage over Apothekernes lovlige Rettigheder, som paasee, at Apothekerne stedse ere forsynede med tilstrækkeligt Forraad af gode og uforsfættede Medicinalvare, samt at de holde sig den fastsatte Tært efterrettelig. I disse Henseender bør Collegiet paasee, at vedkommende Læger i deres aarlige Indberetninger anmelde Apothekernes Forfatning, samt naar de ere visiterede og hvorledes befundne. Apothekernes Regninger for leveret Medicin til offentlige Sygehuse eller til fattige Syge, som erholde fri Medicin paa offentlig Bekostning, bør, tilligemed Lægens originale Recepter, indsendes til Collegiets Revision, hvilket Collegiets pharmaceutiske Assessorer ere pligtige til at forrette, dog uden at det derfor bør være nogen af Collegiets øvrige tilforordnede formeent, naar de selv ville, at foretage den. Medicinaltarten bør Sundhedscollegiet hvert Aar efter den 1ste Febr. og den 1ste August, naar Rigsbancoursen er sat, revidere, og, efter Omstændighederne, enten paa ny stadfæste, forhøje, eller nedsætte. Om de Forandringer,

ger,

ger, som Collegiet, ved den aarlige Revision har fundet fornødent at foretage, saavel som Grundene dertil, underrettes Sundhedscollegiet i Norge, ligesom dette sidstnævnte igjen bør give Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn Underretning om de Forandringer, som ere fundne nødvendige at foretages i Larten for Apothekerne i Norge.

§. 25. Alle foresaldende Vacancer i Læge-Embeder i Danmark, saavel medicinske som chirurgiske, baade i civil og militair Etaterne, anmeldes af Vedkommende for Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn, der besørger Vacancen offentlig bekendtgjort, og modtager Ansøgninger om Embedet, hvorefter Sundhedscollegiet gjør Forslag til vedkommende Steder om Embedets Besættelse. Alle foresaldende Vacancer i Norge anmeldes derimod af Vedkommende for Sundhedscollegiet sammesteds, der besørger Vacansen bekendtgjort i de norske Aviser og modtager Ansøgninger om Embedet fra Læger, som opholde sig i Norge. De indkomne Ansøgninger tilsendes Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn med Betænkning derover, samt Underretning, om det norske Sundhedscollegium har fundet det nødvendigt at constituere nogen Læge i Vacancen, og da hvem, hvorefter Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn haver at indsende til vedkommende Collegium saavel Ansøgningerne, som det norske Sundhedscollegii Betænkning, tilligemed de Ansøgninger, som fra Læger i Danmark maatte, efter Vacancens behørigte Bekendtgjørelse,

giørelse, være indkomne, og at giøre Forslaget til Embedets Besættelse i Overensstemmelse med, hvad i Reskriptet af 13de Mai 1803 er fastsat.

§. 26. Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn haver at imodtage de, i Følge Vort danske Cancellies Skrivelse af 20de Decbr. 1803, befalede aarlige medicinal Beretninger fra alle authoriserede baade civile og militaire Læger i Danmark, og derefter at forfatte en General-Indberetning, hvori det Vigtigste tilligemed Sundhedscollegiets Betænkning, isald Det finder fornødent at tilføie nogen, bør findes, og som indsendes til Vort danske Cancellie for derfra at blive Os foredraget. Ligesom og det Kjøbenhavnske Sundheds Collegium modtager fra Sundhedscollegiet i Norge de Medicinalberetninger, som til Samme indkomme fra alle authoriserede Læger i bemeldte Rige, og hvorover det ved nysnævnte Collegii Instructions §. 26, er Det paalagt at forfatte en Generalberetning, som, tilligemed forbemældte specielle Beretninger, indsendes til Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn, for derfra gennem Vort danske Cancellie at blive Os forelagte. Foruden disse aarlige Indberetninger, er Collegiet ogsaa berettiget til, paa hvad Tid Det finder fornødent, at forlange Dplysning om Gjenstande, der angaaer Medicinalvæsenet, af enhver Læge og til Medicinalvæsenet henhørende Person i Danmark, der skal være pligtig til at afgive den forlangte Dplysning og at følge de Raad og Anviisninger, som Collegiet maatte finde fornødent at meddele.

§. 27. Ved Udbrud af farlige epidemiske Sygdomme i Danmark bør den Læge, som bemærker samme, strax indgive videnskabelig Beretning derom til Sundhedscollegiet i Kjøbenhavn, samt om de Foranstaltninger, der ere trufne for at standse Sygdommens videre Udbredelse; hvorefter Collegiet i fornødent Tilfælde bør tilkjendegive Lægen Dets Mening om begge Dele, hvilken Lægen er forpligtet til at rette sig efter. Finder Collegiet det nødvendigt, at flere Foranstaltninger end de almindelige, eller af Lægen iværksætte, behøves, bør Det derom tillige underrette vedkommende Vrighed.

§. 28. De aarlige Anmeldelser om dødsfødte Børn, som fra Biskopperne i Danmark tilsendes Sundhedscollegiet, bør, naar Anmeldelserne og vedkommende Læges Anmærkninger af Collegiet ere gjen- nemseete, tilstilles Bort danske Cancellie med Betænkning derover. De Anmeldelser herom fra Norge, som aarligen tilstilles Collegiet fra Sundheds Collegiet sammestæds, bør det ligeledes med dets Betænkning derover indsende til Bort danske Cancellie.

§. 29. Sundhedscollegiet skal være forpligtet til, i alle Tilfælde, hvor det af Vrighederne eller Retterne fordres, at afgive dets Betænkning over saadanne Sager, der høre til bemeldte Collegii Virkefæds.

§. 30. Alle Slags Quaksalverier, hvad enten de umiddelbar udøves, eller middelbar foranlediges ved Salg af utilladte Arcana, saavel som alle andre Sund-

heden

heden skadelige Misbrug, bør det være Sundhedscollegiet magtpaaliggende at forebygge og standse, deels ved strængt at paasee Medicinallovenes Overholdelse i saa Henseende, deels ved at opmuntre til Udbredelsen af Kundskab om Forebyggelses Midler imod Sygdommene, i hvilke Anledninger Collegiet er besejret til at træde i Brevveppling med Lægerne og andre til Medicinalvæsenet henhørende Personer, saavel som med Øvrighederne i Danmark, samt ved offentlige Bekjendtgjørelser at advare eller underrette Publikum.

Givet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg,
den 15de Junii 1813.

Under Vort Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Ørsted. Berner. Lassen.

Blandede Efterretninger.

En Huusejer har for Cancelliet andraget, at en Mand der boer i hans Huus har vægret sig ved for det sidste afvigte Halvaar at betale ham den ved Forordn. af 5te Jan. sidstl. §. 39 paabudne Forhøjelse af Leien paa Grund af, at han, i Mangel af Caution havde betalt eet Aars Leie forud; bemeldte Huusejer har derfor forespurgt: hvorvidt han maatte være berettiget til at fordrø dette Tillæg betalt? Collegiet har derpaa svaret: Da alerhoistbe-
meldte

melbte Forordns. §. 39 ligesaaalibet som nogen anden Bestemmelse i Samme, angaaer Forbringer, der allerede ved Betaling ere endelig afgjorte; saa kjender Cancelliet ikke rettere, end at Samme maa være uanvenbelig paa den Leie, som alt før Forordns. Publication var udbetalt. Dog kan in et være hindeberligt i, at denne Question afgjøres ved Domstolene, saafremt Vedkommende maatte ønske Saadant.

For Cancelliet er andraget: at en Enke her i Staden for at undgaae langvarig Skiftebehandling efter sin afdøde Mand, under 9de Novbr. f. A. tilbød hennes Svigersøn, der var gift med hans eneste Datter af første Egteskab, at udbetale 60,000 Rdlr. DC., som hans Arvepart, imod at de fraskaldt alt videre Krav til Boet, saa at Samme strax kunde ekstraderes hende til fri Raadighed, hvilket Tilbud blev modtaget, og Vedkommende eenedes om, at de 30,000 Rdlr. skulde erlægges til 1ste Juni Termin d. A. og de andre 30,000 Rdlr. til 1ste Juni Termin 1814. Da nu Arvingen paa Grund af Forordn. af 5te Jan. sidstl. formener sig berettiget til at lade bemeldte Capital som anden Gjæld, omskrive efter Foreningens Velde; hvorimod Enken paastaar, at han er pligtig til at modtage Betaling efter Contracten til de fastsatte Terminer i DC., eller efter Indløsnings Forholdet, saa have Vedkommende anholdt om herover at meddeles Cancelliets Resolution.

Col.

Collegiet har derpaa svaret: At da den omspurgte Forening maa ansees som en skriftlig Contract, især da den, efter hvad som er andraget, er bekræftet med Enkens og Laugværgens Underskrift i Skifte-Protocollen, saa skønner Cancelliet ikke rettere, end at den ommeldte Capital kan paastaaes omfrevet til Røpunge efter allerhøjstbemeldte Forordnings. §. 23 og Tabellen Lit. A. I Øvrigt vil det afhænge af Vedkommende at lade denne Nævstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

Under 10de Sept. d. A. har det behaget Hs. Majestæt allernaadigst at kassere de under 26de Julii 1808 udfærdigede Naturalisations-Patenter for de forhen i Hs. Majestæts Tjeneste staaende, men nu affædige de Premierlieutenanter Carl Friderich Wilhelm v. Burgvedel og Friderich Ludvig Wilhelm v. Burgvedel.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Meelhuus resid. derende Kapellanie i Trondhjems Stift, 120 Rbdlr. Brøns Sognekalb i Ribe Stift, 302 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 10 August er Prokurator ved Lands-Overretten, samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, J. E. Rjær, udnævnt til
Gæst

Søerets- og SkipperlaugsFriver, samt Secretair ved Priseretten i bemældte Kjøbenhavn. Den 8de Sept. Ex. jur. L. Henschien til Prokurator ved alle Døer og Underretter i Aggershuus Stift. Den 10de Cand. Pharmacie L. E. Mohr meddeelt Bevilling som Apotheker i Nyekjøbing paa Falster; residerende Kapellan til Soggendals Præstegjæld, J. J. Hadeln, til Sognepræst for Augsvaldnæs Præstegjæld i Christianssands Stift. Den 14de Secretair ved Priseretten i Aarhus, A. L. Schumacher, til Cancelliesecretair.

Under Rentekammeret: Den 28de August er Professor ved det chirurgiske Academie, J. H. W. Giesemann, udnævnt til Hofchirurg. Den 4 Sept. Student H. D. Grove til Hofjunker. Den 6te Kammersecretair D. Bye, der er udnævnt til Chef for et Revisionscontoir, der oprettes i Christiania for samtlige, Provideringsvæsenet i Norge vedkommende, Regnskabsager, udnævnt til virkelig Kammer-Assessor. Den 7de Stiftslandinspecteur Jensmark, Hospitalsforstander og Beisiskal Dahlerup og Eier af Strengheigaard Hertel, efter deres Ansøg tilladt at udtræde af Tiende-Commissionen for Frederiksborg Distrikt og Horns Herred i Frederiksborg Amt, og den constituerede Inspecteur over Jægerspris Gods, Capitain og Landinspecteur E. W. Knoph, Forpagter paa Grønnesøegaard Landvæsens-Commissair A. Lassen og Lieutenant samt Procurator Feilberg igjen udnævnte til Medlemmer af bemældte Commission.